

Sylvain Reynard

Gabriels Betagelse

DREAMLITT

Dette er en læseprøve af *Gabriels Betagelse*

Gabriels Betagelse

er oversat fra amerikansk efter *Gabriel's Rapture* af Sylvain
Reynard.

All rights reserved including the right of reproduction in
whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with
The Berkley Publishing Group, an imprint of Penguin
Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC,
through Ulf Töregård Agency AB.

Forlaget DreamLitt | www.dreamlitt.com

Oversætter | Sabrina Glud

Grafiker | Diana Sørensen

1. udgave, 1. oplag 2018

ISBN: 978-87-7171-073-1

Bogen er trykt hos ScandinavianBook, Danmark

Gabriels Betagelse

Sylvain Reynard

Oversat af
Sabrina Glud

DreamLitt

Af samme forfatter
Gabriels Inferno (2016)

Til mine læsere

Prolog

Firenze, 1290

Med en rystende hånd tabte digteren sedlen på gulvet. Han sad stille som en statue i flere minutter. Med sammenbidte tænder rejste han sig og gik hurtigt gennem huset, mens han ignorerede borde og skrøbelige genstande og ikke bed mærke i husets andre beboere.

Der var kun én person, han ønskede at se.

Med raske skridt, på kanten til at løbe, gik han gennem byens gader mod floden. Han standsede for enden af broen, deres bro, hvor hans blanke øjne ivrigt scannede området for bare det mindste glimt af sin elskede.

Men hun var ingen steder.

Hun ville aldrig vende tilbage.

Hans elskede Beatrice var væk.

„Og om det andet kongerige jeg vil synge,
hvor den menneskelige ånd vil rense sig selv
og blive værdig til at stige til himmels.“

- Dante Alighieri, *Purgatorio*, *Canto I.004-006*.

Kapitel 1

Professor Gabriel Emerson sad nøgen i sengen og læste *La Nazione*, en florentinsk avis. Han var vågnet tidligt i Palazzo Vecchio penthusejligheden på The Gallery Hotel Art og havde bestilt roomservice, men han kunne ikke modstå fristelsen til at vende tilbage til sengen og betragte den unge sovende kvinde. Hun lå på siden med ansigtet vendt mod ham og trak roligt vejret, mens en diamant glimtede i hendes øre. Varmen fra værelset fik hendes kinder til at blomstre, og deres seng var badet i sollys fra de store vinduer.

Sengetøjet var krøllet efter nattens aktiviteter, og det duftede af sex og sandeltræ. Hans blå øjne glimtede, mens de dovent bevægede sig over hendes nøgne hud og lange, mørke hår. Da han vendte tilbage til sin avis, bevægede hun sig lidt og stønede. Han smed bekymret avisen væk.

Hun trak knæene op til brystet og lagde sig i fosterstilling. En lav mumlen slap ud mellem hendes læber, og Gabriel lænede sig frem for at prøve at høre, hvad hun sagde. Men det kunne han ikke.

Pludselig vred hendes krop sig, og hun udstødte et hjerteskrærende skrig. Hun slog om sig med armene, mens hun kæmpede med lagnet omkring sig.

„Julianne?“ Han lagde blidt en hånd på hendes nøgne skulder, men hun vred sig væk fra ham.

Hun mumlede hans navn igen og igen, og hendes tonefald blev mere og mere panisk.

„Julia, jeg er lige her.“ Han hævede stemme. Lige da han rakte ud efter hende igen, satte hun sig brat op og hev forpustet efter vejret.

„Er du okay?“ Gabriel nærmede sig, men modstod fristelsen til at røre hende. Hun hev efter vejret og gned sine øjne med en rystende hånd.

„Julia?“

Efter et pinefuldt langt minut kiggede hun på ham med store øjne.

Han rynkede panden. „Hvad skete der?“

Hun sank højlydt. „Mareridt.“

„Om hvad?“

„Jeg var i skoven bag dine forældres hus i Selinsgrove.“

Gabriels øjne trak sig sammen bag de mørke briller. „Hvorfor drømte du dog om det?“

Hun tog en dyb indånding og trak lagnet op over sine blotlagte bryster og op til hagen. Sengetøjet var kraftigt og hvidt og omsluttede næsten hele hendes lille krop, inden det bredte sig som en sky på madrassen. Hun mindede ham om en athensk statue.

Han lod blidt sine fingre kærtegne hendes hud. „Fortæl mig det, Julianne.“

Hun vred sig under hans gennemborende blå øjne, men han lod hende ikke slippe. „Det startede som en smuk drøm. Vi elskede under stjernerne, og jeg faldt i søvn i dine arme. Men du var væk, da jeg vågnede.“

„Du drømte, at jeg forlod dig, efter vi havde elsket?“ Han prøvede at skjule sit ubehag.

„Jeg vågnede alene i frugthaven engang,“ sagde hun blidt.

Hans indre ild gik ud. Han tænkte tilbage på den magiske aften for seks år siden, da de mødte hinanden for første gang og blot snakkede og holdt om hinanden. Han var vågnet den næste morgen, havde forladt stedet og ladet en sovende teenagepige ligge helt alene. Hendes angst var fuldt ud forståelig.

Han løsnede hendes fingre en ad gangen og kyssede dem angrende. „Jeg elsker dig, Beatrice. Jeg forlader dig ikke. Det ved du godt, ikke?“

„Det ville gøre meget mere ondt at miste dig nu.“

Han lagde en arm om hendes skulder med en rynket pande og trak hende ind til sig. Et mylder af minder optog hans tanker, mens han tænkte tilbage på aftenen før. Han havde set hendes nøgne krop for første gang og endelig elsket med hende. Hun havde delt sin uskyld med ham, og han troede, at han havde gjort hende lykkelig. Det havde uden tvivl været en af de bedste aftener i hans liv. Det tænkte han over et øjeblik.

„Fortryder du vores nat?“

„Nej. Jeg er glad for, at du var min første. Det har jeg ønsket, siden vi mødtes for første gang.“

Han lagde en hånd på hendes kind og strøg den blidt med sin tommelfinger. „Jeg er bæret over at være din første.“ Han lænede sig frem. „Men jeg vil være din sidste.“

Hun smilte og lod sine læber møde hans. Men før han kunne omfavne hende, kimede klokkerne fra Big Ben ud i rummet.

„Ignorer den,“ hviskede han, mens han lagde en arm om hende og blidt skubbede hende ned, så hun lå under ham.

Hun kiggede over hans skulder til hans iPhone, som lå på bordet. „Jeg troede ikke, hun ville ringe mere.“

„Det er lige meget, jeg svarer hende ikke.“ Han knælede mellem hendes ben og løftede lagnet fra hendes krop. „Der er kun os to i min seng.“

Hun granskede hans øjne, mens han bragte deres nøgne kroppe tættere.

Gabriel lænede sig frem for at kysse hende, men hun vendte ansigtet den anden vej. „Jeg har ikke børstet tænder.“

„Jeg er ligeglad.“ Hans læber bevægede sig hen over hendes hals, kyssede hende ved hendes stigende puls.

„Jeg vil gerne ordne mig først.“

Han fnyste frustreret og støttede sig på en albue. „Lad ikke Paulina ødelægge det her.“

„Det gør jeg heller ikke.“ Hun prøvede at rulle væk fra ham og tage lagnet med sig, men han greb lagnet og holdt fast. Hans øjne glimtede lumsk over brillekanten.

„Jeg skal bruge lagnet til at rede sengen.“

Hun så fra det hvide stof mellem sine fingre til hans ansigt. Han lignede en tiger på spring. Hun kiggede på bunken af tøj på gulvet. Det var udenfor hendes rækkevidde.

„Hvad er problemet?“ spurgte han og undertrykte et grin.

Julia rødmede og strammede grebet om lagnet. Med et for-nøjet grin gav han slip på lagnet og hev hende ind i sine arme.

„Du skal ikke være genert. Du er smuk. Hvis det stod til mig, ville du aldrig være påklædt.“

Han pressede sine læber mod hendes øreflip og berørte blidt diamanten. Han var sikker på, at hans adoptivmor, Grace, ville være glad for, at hendes øreringe var blevet givet til Julia. Efter endnu et kort kys vendte han sig om og gled over på den anden side af sengen.

Hun smuttede ud på badeværelset, men ikke før Gabriel fik et glimt af hendes lokkende bagdel, da hun smed lagnet ved døren.

Mens hun børstede tænder, tænkte hun over, hvad der var sket. Det havde været en meget følelsesladet oplevelse at elske med Gabriel, og hun kunne stadig mærke eftervirkningerne i sit hjerte. Det var ikke særligt overraskende, når man tænkte på deres historie. Hun havde villet have ham siden den uskyldige nat i frugthaven, da hun var 17, men han havde været væk næste morgen, da hun vågnede. Efterfølgende havde han glemt hende i tågen af alkohol og stoffer. Der var gået seks lange år, før hun så ham igen, og så havde han ikke kunnet huske hende.

Da hun var stødt på ham på kursets første dag på University of Toronto, havde han været attraktiv, men kold som en fjern stjerne. Hun ville aldrig have troet, at hun ville blive hans elsker. Hun havde ikke troet, at den temperamentsfulde og arrogante professor nogensinde ville gengælde hendes følelser.

Der var så mange ting, hun ikke havde vidst. Sex var en form for viden, og hun havde nu følt stikket af seksuel jalousi på en måde, hun aldrig havde oplevet før. Bare tanken om, at Gabriel havde lavet de samme ting med en anden kvinde, gjorde ondt i hendes hjerte.

Hun vidste, at Gabriels stævnemøder var noget andet end det, de havde oplevet sammen – hun vidste, at de ikke udmundede i kærlighed eller hengivenhed. Men han havde taget deres tøj af, set dem nøgne og trængt ind i dem. Hvor mange kvinder ville have mere efter at have været sammen med ham? Paulina ville. Hun og Gabriel havde holdt kontakten ved lige, siden de havde undfanget og mistet et barn sammen.

Julias nye forståelse af sex ændrede hendes syn på hans fortid og gjorde hende mere forstående overfor Paulinas skæbne. Og endnu mere bange for at miste Gabriel til hende eller en anden kvinde.

Hun greb fat i kanten af bordet, da en bølge af usikkerhed skyllede ind over hende. Gabriel elskede hende, det troede hun på. Men han var også en gentleman og ville aldrig indrømme, at deres forening ikke havde tilfredsstillet ham. Og hvad med hendes egen opførsel? Hun havde snakket og stillet spørgsmål, hvor hun forventede, at de fleste ville have været stille. Hun havde gjort meget lidt for at tilfredsstille ham, og når hun prøvede, stoppede han hende.

Hendes ekskærestes ord genlød højt og fordømmende i hendes tanker:

Du er kold.

Du bliver et dårligt knald.

Hun vendte sig væk fra spejlet, mens hun overvejede, hvad der ville ske, hvis Gabriel var utilfreds med hende. Spektret af seksuelt forræderi viste sit grimme ansigt, sammen med minderne om dengang hun fandt Simon i sengen med sin roommate.

Hun rankede ryggen. Hvis hun kunne overtale Gabriel til at være tålmodig og undervise hende, var hun overbevist om, at hun ville kunne tilfredsstille ham. Han elskede hende. Han ville give hende en chance. Hun var hans, lige så sikkert som hvis han havde tatoveret sit navn på hendes hud.

Hun fangede et glimt af ham gennem den åbne dør på terrassen, da hun trådte ind i soveværelset. På vejen blev hun distraheret af en smuk vase med mørklilla og lyse irisser på

bordet. De fleste ville måske have købt langstilkede røde roser, men ikke Gabriel.

Hun åbnede kortet, der hvilede på blomsterne.

*Min elskede Julianne,
tak for din uvurderlige gave.
Det eneste, jeg kan give igen, er mit hjerte.
Det er dit.
Gabriel*

Julia læste kortet igen, og hendes hjerte svulmede af kærlighed og lettelse. Gabriels ord lød ikke, som om de var skrevet af en mand, der var utilfreds eller frustreret. Det virkede ikke til, at Gabriel delte Julias bekymringer.

Gabriel soled sig på futonen, uden briller og med sin brystkasse smukt udstillet. Med sine muskuløse 190 centimeter var det, som om Apollo selv besøgte hende. Da han fornemmede hendes tilstedeværelse, åbnede han øjnene og klappede sig på lårene. Da hun satte sig hos ham, lagde han armene om hende og kyssede hende lidenskabeligt.

„Jamen, hej,“ mumlede han og børstede en hårtot væk fra hendes ansigt. Han kiggede nærmere på hende. „Hvad er der galt?“

„Ikke noget. Tak for blomsterne. De er smukke.“

Han kyssede hende blidt. „Det var så lidt. Men du ser bekymret ud. Er det Paulina?“

„Jeg kan ikke lide, at hun ringer til dig, men nej.“ Julias udtryk blev blidere. „Tak for kortet. Jeg havde desperat brug for at høre de ord.“

„Det er jeg glad for.“ Han gav hende et blidt kram. „Fortæl mig, hvad der går dig på.“

Hun legede med badekåbens bælte, indtil han tog hendes hånd. Hun så på ham. „Var i nat alt, hvad du havde drømt om?“

Gabriel tog en dyb indånding, hendes spørgsmål overraskede ham. „Det er et underligt spørgsmål.“

„Jeg ved, det må have været anderledes for dig. Jeg var ikke særlig ... aktiv.“

„Aktiv? Hvad snakker du om?“

„Jeg gjorde ikke meget for at tilfredsstille dig.“ Hun rødmede.

Han kørte blidt en finger over den rødmenende hud. „Du tilfredsstillede mig meget. Jeg ved, du var nervøs, men jeg nød det gevaldigt. Vi tilhører hinanden nu – på alle måder. Hvad går dig ellers på?“

„Jeg forlangte, at vi skiftede stilling, selvom du foretrak, at jeg var øverst.“

„Du forlangte ikke noget, du *spurgte*. Julianne, jeg vil gerne have, at du forlanger ting af mig. Jeg vil vide, at du vil have mig lige så meget, som jeg vil have dig.“ Hans udtryk blev blidt, og han kørte en finger rundt om hendes bryst. „Du drømte om, at din første gang skulle være på en bestemt måde. Jeg ville give det til dig, men jeg var bekymret. Hvad, hvis det ikke var behageligt? Hvad, hvis jeg ikke var forsigtig nok? I nat var også en første gang for mig.“

Han gav slip på hende, hældte kaffe og mælk op fra to kander i en latté-skål og placerede bakken med frugt mellem dem. Der

var kager og frugt, toast og Nutella, hårdkogte æg og ost samt adskillige *Baci Perugina*, som Gabriel havde bestukket en medarbejder til at hente, sammen med en ekstravagant buket irisser fra *Giardino dell'Iris*.

Julia pakkede en *Baci* ud og spiste den, hendes øjne var lukkede af nydelse. „Du har bestilt et festmåltid.“

„Jeg var glubende sulten her til morgen. Jeg ville have ventet på dig, men ...“ Han rystede på hovedet og tog en vindrue. Han kiggede insisterende på hende. „Åbn.“

Hun åbnede munden, og han puttede vindruen ind mellem hendes læber og lod lokkende en finger kærtegne hendes underlæbe.

„Og du skal drikke dette.“ Han rakte hende et vinglas fyldt med tranebærjuice.

Hun rullede med øjnene. „Du er overbeskyttende.“

Han rystede på hovedet. „Det er sådan her, en mand opfører sig, når han er forelsket og vil have, at hans elskede er frisk til al den sex, han planlægger at have med hende.“ Han blinkede lumsk.

„Jeg vil ikke spørge, hvordan du ved den slags. Giv mig den.“ Hun tog glasset fra hans hånd og drak det hele, hendes øjne mødte hans, da han klukkede.

„Du er bedårende.“

Hun rakte tunge ad ham, før hun tog for sig af maden.

„Hvordan har du det her til morgen?“ Han lød bekymret.

Hun slugte et stykke ost. „Okay.“

Han pressede læberne sammen, som om hendes svar irriterede ham.

„Elskov ændrer tingene mellem en mand og en kvinde,“ sagde han.

„Øh, er du ikke glad for det, vi gjorde?“ Den lyserøde farve forsvandt med det samme fra hendes kinder og efterlod hende bleg.

„Selvfølgelig er jeg glad. Jeg prøver at finde ud af, om du er glad. Og ud fra, hvad du har sagt indtil videre, er jeg bange for, at du ikke er.“

Julia undgik Gabriels gennemborende blik og pillede ved kanten på sin badekåbe. „Da jeg gik på college, sad pigerne fra min etage og snakkede om deres kærestes. En nat fortalte de historier om deres første gang.“ Hun bed i sin negl.

„Kun et par af pigerne havde noget godt at sige. De andre historier var forfærdelige. En pige var blevet misbrugt som barn. Nogle af dem var blevet tvunget af en kæreste eller date. Flere af dem fortalte, at deres første gang var fuldstændig akavet og utilfredsstillende – en kæreste, der gryntede og blev alt for hurtigt færdig. Jeg tænkte, at hvis det var det eneste, jeg kunne håbe på, ville jeg hellere forblive jomfru.“

„Det er forfærdeligt.“

Hun stirrede på bakken med morgenmad.

„Jeg ville elskes. Jeg besluttede, at det ville være bedre at have en uskyldig kærlighedsaffære gennem breve, end et seksuelt forhold. Jeg tvivlede på, at jeg nogensinde ville finde en, som kunne give mig begge dele. Simon elskede mig i hvert fald ikke. Nu er jeg i et forhold med en sexgud, og jeg kan ikke give ham samme nydelse, som han giver mig.“

Gabriel hævdede øjenbrynene. „Sexgud? Det har du sagt før, men tro mig, jeg er ikke –“

Hun afbrød ham og så ham direkte i øjnene. „Lær mig det. Jeg er sikker på, at i nat ikke var så ... øh ... tilfredsstillende for dig, men jeg lover, at jeg kan blive bedre, hvis du bare er tålmodig.“

Han bandede lavt. „Kom her.“ Han hev hende forbi bakken og op på sit skød igen. Han var stille et øjeblik, før han sukkede dybt.

„Du går ud fra, at mine tidligere seksuelle sammenstød var fuldstændig tilfredsstillende, men du tager fejl. Du gav mig, hvad jeg aldrig har haft – kærlighed og sex på samme tid. Du er den eneste, der har været min sande elsker.“

Han kyssede hende blidt for at bekræfte sine ord. „Forventningen og fristelsen af en kvinde er en vigtig del af oplevelsen. Jeg lover dig, at fristelse og min forventning ikke er som noget andet. Det, sammen med oplevelsen af at elske for første gang ... Jeg har ingen ord.“

Hun nikkede, men noget ved hendes bevægelse gjorde ham urolig.

„Jeg lover, at jeg ikke roser dig.“ Han holdt en pause og tænkte over sine næste ord. „Med risiko for at lyde som en hulemand burde jeg nok fortælle dig, at din uskyld er uhyre erotisk. Tanken om, at det er mig, som skal lære dig om sex ... at en, der er så beskeden, også kan være så passioneret ...“ Hans stemme flød hen. „Du kan blive bedre til sex ved at lære nye tricks og positioner, men du kan ikke blive mere attraktiv eller bedre til at tilfredsstille. Tro mig.“

Julia lænede sig frem og kyssede ham. „Tak, fordi du tog dig så godt af mig i går nat,“ hviskede hun, mens hendes kinder atter blussede.

„Og jeg skal nok tage mig af Paulina. Vær sød ikke at tænke mere på hende.“

Julia rettede atter opmærksomheden mod sin uspiste morgenmad og modstod fristelsen til at diskutere med ham. „Vil du fortælle mig om din første gang?“

„Helst ikke.“

Hun tog hurtigt en kage, mens hun tænkte over et mere sikkert emne. Europas økonomi virkede som et sikkert samtaleemne.

Han gned sine øjne med begge hænder og lagde dem over sine øjne. Det ville være meget nemmere at lyve, men han vidste, at hun fortjente at kende hans hemmeligheder, efter alt hvad hun havde givet. „Kan du huske Jamie Roberts?“

„Selvfølgelig.“

Gabriel sænkede sine hænder. „Jeg mistede min mødom til hende.“

Julia hævdede sine øjenbryn. Jamie og hendes dominerende mor havde aldrig været venlige mod Julia, og hun havde aldrig brudt sig om dem. Hun anede ikke, at betjent Roberts, som havde efterforsket hendes overfald en måned tidligere, var Gabriels første.

„Det var ikke den bedste oplevelse,“ sagde han stille. „Det var faktisk ret skræmmende. Jeg elskede hende ikke. Der var selvfølgelig en tiltrækning, men ingen hengivenhed. Vi gik begge på Selinsgrove High School. Hun sad ved siden af mig til historie et år.“ Han sukkede. „Vi flirtede og var sammen efter skole og til sidst ...“

„Jamie var jomfru, men løj og sagde, at hun ikke var. Jeg var slet ikke opmærksom på hende. Jeg var egoistisk og dum.“ Han bandede. „Hun sagde, at det ikke gjorde ret ondt, men der var

blod bagefter. Jeg følte mig som et dyr, og jeg har fortrudt det lige siden.“ Gabriel skar en grimasse, og Julia kunne mærke hans skyld. Hans beskrivelse gjorde hende næsten dårlig, men det forklarede også en hel del.

„Det er forfærdeligt. Det er jeg virkelig ked af.“ Hun klemte hans hånd. „Er det derfor, at du var så bekymret i går?“

Han nikkede.

„Hun fortalte dig ikke sandheden.“

„Det undskylder ikke min opførsel, hverken før eller efter.“ Han rømmede sig. „Hun gik ud fra, at vi var i et forhold, men jeg var ikke interesseret. Det gjorde det selvfølgelig endnu værre. Jeg gik fra blot at være et dyr til at være et dyr og et røvhul. Da jeg så hende til Thanksgiving, havde jeg ikke snakket med hende i flere år. Jeg bad hende tilgive mig. Hun var overraskende barmhjertig.“

„Jeg har altid følt skyld over at have behandlet hende så dårligt. Jeg har holdt mig væk fra jomfruer lige siden.“ Han sank en klump. „Indtil i går.“

„Den første gang skal være sød, men det er den sjældent. Mens du bekymrede dig om at tilfredsstille mig, bekymrede jeg mig om at tilfredsstille dig. Jeg var måske for forsigtig, for beskyttende, men jeg ville ikke kunne bære det, hvis jeg havde gjort dig ondt.“

Julia satte morgenmaden væk og lagde blidt en hånd mod hans ansigt. „Du var meget blid og meget generøs. Jeg har aldrig følt sådan en lykke, og det er, fordi du elskede mig med mere end blot din krop. Tak.“

For at bevise ordene kyssede han hende inderligt. Hendes krop summede, da hans hænder viklede sig ind i hendes hår,

og hun lagde armene om hans nakke. Hans hænder gled ned til hendes badekåbe og åbnede den tøvende. Han løftede hovedet og kiggede spørgende på hende.

Hun nikkede.

Han strøede blide kys hen over hendes hals og op til hendes øreflip. „Hvordan har du det?“

„Fantastisk,“ hviskede hun, da hans læber gled ned over hendes hals.

Han flyttede sig, så han kunne se hendes ansigt, mens en af hans hænder hvilede på hendes mave. „Er du øm?“

„Lidt.“

„Så må vi hellere vente.“

„Nej!“

Han grinte, hans læber krøllede sig sammen til hans velkendte forførende smil. „Mente du, hvad du sagde i nat om at elske herude?“

Hans stemme gav hende kuldegysninger, og hun gengældte hans smil, viklede fingrene ind i hans hår og hev ham nærmere. Han løsnede hendes badekåbe og begyndte at udforske hendes former med begge hænder, inden hans mund bevægede sig ned mod hendes bryster.

„Du var genert her til morgen.“ Han kyssede hende blidt over hjertet. „Hvad har ændret sig?“

Julia rørte blidt fordybningen i hans hage. „Jeg vil formentlig altid være lidt genert, når jeg er nøgen. Men jeg vil have dig. Jeg vil have dig til at kigge mig i øjnene og fortælle mig, at du elsker mig, mens du bevæger dig i mig.“

„Det vil jeg blive ved med at minde dig om,“ hviskede han.

Han hjalp hende af med badekåben og lagde hende ned på ryggen. „Fryser du?“

„Ikke når du holder om mig,“ hviskede hun og smilte. „Vil du ikke hellere have mig øverst? Jeg vil gerne prøve det.“

Han smed hurtigt sin badekåbe og boksershorts og dækkede hendes krop med sin egen. Han placerede en hånd på hver side af hendes ansigt. „Nogen kunne se dig herude, elskede. Og det går ikke. Ingen udover mig må se denne smukke krop.“

„Selvom naboerne og forbipasserende muligvis kan *høre* dig ... den næste times tid ...“ Han klukkede, da hun tog en dyb indånding og gøs af velvære.

Han kyssede hende og strøg hendes hår væk fra hendes ansigt. „Det er mit mål at se, hvor mange gange jeg kan tilfredsstille dig, før jeg ikke kan holde mig tilbage længere.“

Hun grinte. „Det lyder godt.“

„Ja, det gør det. Så lad mig høre dig.“

Den blå himmel rødmede, da den oplevede en så passioneret elskov, mens den florentinske sol smilte og varmede de elskende trods den kølige brise. Ved siden af dem blev Julias kaffe med mælk kold og trist over at blive forsømt.

Efter en kort lur lånte Julia Gabriels MacBook, så hun kunne sende en mail til sin far. Hun havde to vigtige beskeder i sin indbakke. Den første var fra Rachel.

Jules!

Hvordan har du det? Opfører min bror sig ordentligt? Har du været i seng med ham? Ja, det er FULDSTÆNDIG upassende af mig at spørge om, men helt ærligt, du ville allerede have fortalt det, hvis det havde været en anden.

Jeg vil ikke komme med nogen råd. Jeg prøver på ikke at tænke for meget over det. Bare lad mig vide, om du er glad, og om han behandler dig ordentligt.

Jeg skal hilse fra Aaron.

Elsker dig

Rachel

PS: Scott har fået en ny kæreste. Han er meget hemmelighedsfuld, så jeg er ikke sikker på, hvor længe de har datet. Jeg bliver ved med at plage, men han vil ikke introducere hende.

Måske er hun en professor.

Julia fnisede, glad for, at Gabriel var i bad og ikke læste med over hendes skulder. Han ville blive irriteret på sin søster over sådan et personligt spørgsmål. Hun overvejede kort sit svar, inden hun gik i gang med at skrive.

Hej Rachel

Hotellet er fantastisk. Gabriel har været virkelig sød, og han gav mig jeres mors diamantøreringe. Vidste du, at han ville gøre det? Jeg har dårlig samvittighed, så sig endelig, hvis det ikke er okay. Og hvad angår dit andet spørgsmål, ja. Gabriel behandler mig godt, og jeg er MEGET glad.

Hils Aaron fra mig. Glæder mig til jul.

Kærligst Julia. XO

PS: Jeg håber, Scotts kæreste er professor. Gabriel ville drille ham med det for evigt.

Julias anden besked var fra Paul. Han ville stadig gerne have hende, men han var også taknemmelig for at være venner med hende. Han ville hellere holde sine længsler for sig selv end at miste hende fuldstændig. Og han måtte indrømme, at hun så lykkelig ud, efter hun havde mødt sin kæreste, Owen. (Ikke at han ville nævne det.)

Hej Julia

Jeg er ked af, at jeg ikke fik sagt farvel, før du tog hjem. Jeg håber, du får en god jul. Jeg har en gave til dig. Vil du give mig din adresse i Pennsylvania, så jeg kan sende den?

Jeg er tilbage på gården og prøver at finde tid til at arbejde på min afhandling ind mellem store familiemiddage og tidlige morgener, hvor jeg hjælper min far. Lad os bare sige, at min daglige rutine indeholder en masse gødning ...

Kan jeg tage noget med til dig fra Vermont?

Din helt egen Holstein?

Glædelig jul

Paul

PS: Har du hørt, at Emerson godkendte Christa Petersons forslag til en afhandling?

Julen er virkelig miraklernes tid.

Julia stirrede på skærmen og genlæste Pauls besked flere gange. Hun var ikke sikker på, hvad hun skulle tænke om det. Det var muligt, tænkte hun, at Gabriel havde accepteret Christas disposition, fordi hun havde truet ham.

Julia ville ikke bringe det ubehagelige emne op på deres ferie, men det gjorde hende urolig. Hun skrev et kort svar til Paul og gav ham sin adresse. Så skrev hun til sin far og fortalte ham, at Gabriel behandlede hende som en prinsesse. Hun lukkede computeren og sukkede.

„Det lyder ikke som en glad Julianne,“ sagde Gabriel bag hende.

„Jeg tror, jeg vil ignorere min mail resten af ferien.“

„God idé.“

Hun vendte sig om og så ham stå foran sig, våd efter et bad og med et hvidt håndklæde om hofterne.

„Du er smuk,“ sagde hun uden at tænke sig som.

Han grinte og trak hende op på benene, så han kunne omfavne hende. „Er du glad for mænd i håndklæder, Miss Mitchell?“

„Måske en bestemt mand.“

„Er du okay?“ Han hævdede øjenbrynene forventningsfuldt.

„Jeg er lidt øm. Men det var det værd.“

Han kiggede på hende med sammenknæbne øjne. „Du bliver nødt til at fortælle mig, hvis jeg gør dig ondt, Julianne. Lad være med at skjule det for mig.“

Hun himlede med øjnene. „Det gør ikke ondt, Gabriel, det er bare ubehageligt. Jeg lagde ikke mærke til det *undervejs*, fordi jeg tænkte på andre ting – *adskillige* andre ting. Du var meget distraherende.“

Han smilte og kyssede højlydt hendes hals. „Du bliver nødt til at lade mig distrahere dig i badet. Jeg er træt af at bade alene.“

„Det vil jeg gerne. Hvordan har du det?“

Han lod, som om han tænkte over hendes spørgsmål. „Lad os se – højlydt, hed sex med min elskede indenfor og *udenfor* ... Ja, jeg har det skønt.“

Han trak hende tættere ind til sig og hendes badekåbe sugede nogle af dråberne fra hans hud. „Jeg lover, at det ikke altid vil være ubehageligt. Din krop vil vænne sig til min.“

„Den har allerede vænnet sig til dig. Og den savner dig,“ hviskede hun.

Gabriel befriede hendes skulder, så han kunne kysse den. Han slap hende blidt og gik hen til sengen efter nogle ibuprofen til hende.

„Jeg skal til et møde ved Uffizi-galleriet, og så skal jeg hente mit nye jakkesæt hos skrædderen.“ Han virkede bekymret. „Har du noget imod at købe en kjole alene? Jeg ville gerne tage med, men mødet giver mig ikke meget tid.“

„Overhovedet ikke.“

„Vi kan tage af sted sammen om en halv time, hvis du er klar.“

Julia fulgte efter Gabriel ud på badeværelset, alle tanker om Christa og Paul var glemt.

Efter badet stod hun foran et af spejlene og tørrede sit hår, mens Gabriel stod foran det andet. Hun kunne ikke lade være med at kigge på ham, mens han med militærisk præcision barberede sig. Til sidst opgav hun læbestiften, lænede sig op ad vasken og stirrede på ham.

Bortset fra håndklædet, der hang lavt på hans hofte, var han stadig nøgen, mens han barberede sig på den gammeldags facon. Hans krystalblå øjne var knebet sammen i koncentration bag de sorte briller, hans fugtige hår var redt.

Julia undertrykte et grin over hans jagt på perfektion. Gabriel brugte en barberbørste med sort træhåndtag til at mixe den europæiske barberskum til en tyk konsistens. Efter at have spredt skummet på ansigtet med børsten brugte han en antikveret skraber.

(Engangsskrabere er bare ikke gode nok til nogle professorer.)

„Hvad?“ Han vendte sig mod hende, da han opdagede, at hun åbenlyst stirrede på ham.

„Jeg elsker dig.“

Hans udtryk blev blidt. „Jeg elsker også dig, darling.“

„Du er den eneste, jeg kender, som ikke er brite, der bruger udtrykket *darling*.“

„Det passer ikke.“

„Gør det ikke?“

„Richard plejede at kalde Grace det.“ Gabriel sendte hende et trist blik.

„Richard er gammeldags, på den bedste måde.“ Hun smilte. „Jeg elsker, at du også er gammeldags.“

Gabriel fnøs og fortsatte med at barbere sig. „Jeg er ikke så gammeldags igen, ellers ville jeg ikke have lidenskabelig sex med dig udenfor. Og fantasere om at introducere dig for mine yndlingspositioner fra *Kama Sutra*.“ Han blinkede til hende. „Men jeg *er* en prætentios gammel skid og en satan at leve med. Du bliver nødt til at tæmme mig.“

„Og hvordan skal jeg gøre det, professor Emerson?“

„Ved aldrig at forlade mig.“ Hans stemme blev lav, og han vendte sig mod hende.

„Jeg er mere bange for at miste dig.“

Han lænede sig frem og kyssede hendes pande. „Så har du intet at bekymre dig om.“